

6. I § 123, stk. 1, nr. 3, ændres ordene: „vurderingssummen til ejendomsskyld“ til „ejendomsværdien“, og ordene: „ejendomme, der i medfør af lov nr. 188 af 20. maj 1933 §§ 16-19 er fritaget for kommunal grundskyld og ejendomsskyld“ til „ejendomme, der efter

lov om beskatning til kommunerne af faste ejendomme §§ 7-9 og 20-21 er fritaget for kommunal grundskyld og ejendomsskyld.“

§ 2.

Denne lov træder i kraft den 1. april 1966.

Bemærkninger til lovforslaget.

Ifølge § 3 i lov nr. 219 af 4. juni 1965 om invalidepension m. v., der træder i kraft den 1. april 1966, er retten til at få tilkendt invalidepension gjort betinget af en varig nedsættelse af erhvervsevnen. Ved lovens vedtagelse var det imidlertid forudsat, at der ved ændring af forsorsloven skulle indføres adgang til efter en lægelig bedømmelse i sygdomstilfælde, der vel ikke er varige, men som dog har en vis længere tids varighed, at yde underholdshjælp svarende til tuberkulosehjælpen efter forsorslovens § 53.

Det foreslås derfor, at der som nyt stk. 4 til § 53 indføjes en bestemmelse, hvorefter personer, der rammes af en varigere sygdom, med hensyn til ydelse af hjælp ligestilles med personer, der lider af tuberkulose eller følgerne heraf, idet hjælpen dog afgrænses således over for sygeforsikringslovens dagpengeydelser, at hjælp normalt ikke kan ydes inden for dagpengeperioden. Hvilket krav der skal stilles med hensyn til sygdommens forventede varighed, må bero på et skøn, men man har ved forslagets affattelse ment at måtte stille som betingelse for ydelse af hjælp, at sygdommen allerede har været af

mindst 3 måneders varighed. Endvidere er det efter forslaget en betingelse, at sygdommen i en længere periode derefter vil medføre arbejdsudygtighed, eller at det efter en lægelig bedømmelse skønnes nødvendigt, at den pågældende skånes for arbejde.

Hjælpen vil være omfattet af refusionsreglen i forsorslovens § 108, stk. 1, nr. 2, hvilket vil sige, at der af staten ydes refusion med $\frac{8}{10}$ af udgiften, medens kommunen selv må afholde de resterende $\frac{2}{10}$, jfr. lovens § 112.

Merudgifterne ved forslagets vedtagelse kan, da der er tale om en ny hjælpeart, ikke anslås med blot tilnærmelsesvis sikkerhed. En væsentlig del af udgifterne vil dog blive modsvaret af besparelser på invalidepensionskontoen, idet der i mange af tilfældene efter de hidtil gældende regler ville være blevet ydet invalidepension.

De øvrige ændringsforslag er redaktionelle og følger dels af, at lov om invalide- og folkepension fra 1. april 1966 er opdelt i to særskilte love (nr. 1, 3 og 4), dels af stedfundne ændringer i skattelovgivningen (nr. 5-6).